

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 20. Gregorii XIII. Papæ obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](#)

Sæcul. XVI. **A.C. 1585** Huic epistolæ finem imposuit
 hac subscriptione: *Ego Bartholo-*
mæus, facie in terram projecta ad sacros
pedes provolutus. Ceterum fertur, ()*
quod tunc, dum hæ literæ prælege-
bantur, præter Cardinales ipse Gre-
gorius summus Pontifex, hosce Lega-
tos amplexu veneratus, cum sancto
sene Simeone exclamaverit: nunc di-
mittis Domine servum tuum in pace &c.

§. XX.

Gregorii XIII. Papæ obitus.

Ciac. l.c. **Vittorel. l.c.** **Sacchin. hist.** **Soc. p. 5.** **J. 5. p. 228.** **E**nimvero benignum Numen brevi pil
 hujus Pontificis vota exaudiebat;
 quippe die septima Aprilis, in quam
 dies Dominica inciderat, seorsim per-
 acta re divina, cum insuper solemnii
 Missæ Sacrificio in Sacello sancti Sixti
 interesse vellet, atque altera die Pur-
 puratorum Senatum haberet, ibidem-
 que Signaturæ diem ad nonam Aprilis
 indicaret, paulo tardius feria quarta
 decima ejusdem Mensis die e lecto sur-
 gebat, atque unacum sancti Sixti Car-
 dinale, & Jacobo Boncompagno Nepo-
 tibus suis aliquamdiu in suo cubili de-
 ambulabat, cumque jentaculum sine
 cibi

(*) Id narratur a Muccantio, qui tum præ-
 sens omnia ipsius viderat: idem etiam testatur
 Stephanus Tuccius in funebri illius oratione.

cibi fastidio sumeret, ejus Nepotes Patrui sui morbum periculo vacare arbitrati eum valere iussum dimittebant: verum paucis post horis ejus cubicularius illum pallido vultu, animique deliquio correptum repererat, quapropter Medicos protinus adesse iussit, a quibus Papa sibi vix duas vitæ horas superesse admonitus respondit: *haud amplius vacat de negotiis hujus sæculi cogitare: ergo afferte mihi meum Crucifixum Jesum, ut unice cum eo animum meum occupem.* Prolatis hisce verbis sæpius sese Crucis signo muniens animam suam Deo commendabat, atque in ardentissimas precationes sese effundebat, postea sacro equidem Viatico corroborari postulabat; quod tamen cum Medicorum iudicio sumere haud posset, extrema duntaxat unctione delibutus mox feria quarta die decima Aprilis animam Deo reddidit, postquam octoginta tres annos cum tribus Mensibus vixerat, ac Divi Petri Cathedram duodecim annis, decem Mensibus, & viginti octo diebus gubernaverat. Corpus ejus per octodies expositum postea in magnifico Sacello Gregoriano, quod ipsus Romæ in Vaticana Divi Petri Ecclesia estruì curabat, terræ mandatum est.

Ceterum Gregorius XIII. in vita sua quamplurimas virtutes summo Pontifice

Sæcul.XVI.

A.C.1585.

Sæcul. XVI
A.C. 1585.

fice dignas felicissimo nexu copulabat, perennique elogio ejusdem pietas, ac prudentia celebrabitur: erat enim aliunde suavis, ac moderatæ indolis, victu, ac potu temperatissimus: in pauperes vero, & doctos beneficus, & mirum in modum liberalis: non desunt tamen, qui eidem vitio vertunt, quod erga sibi sanguine junctos nimium indulgens, atque in reprimendis, ac plectendis criminibus parum severus fuerit, præcipue erga proscriptos, qui eo regnante per Campaniam Romanam impune grassabantur, atque etiam plena diei luce usque ad Romanæ Urbis portas suam rabiem extendere non erubebant.

§. XXI.

Cardinales Conclave ingressi pro eligendo novo Pontifice.

*Thuan. l. 82.
Spond. hoc
ann. n. 14.*

Die vigesima prima Aprilis, in quam hoc anno Paschatis festum incidet, Cardinales numero quadraginta duo Conclave ingrediebantur, quos Marcus Antonius Muretus eloquentissima oratione hortabatur, ut Ecclesiæ tale præficerent Caput, quod simul Pii V. probitatem, & Gregorii XIII. nuperrime defuncti prudentiam æquaret: priusquam vero Cardinales ad novi Pontificis electionem procederent,

una-